

Een toename van rampen in de eindtijd?

Door: Anke Pronk-Waterlander

In Matteüs 24, de zogenoemde "rede over de laatste dingen" zegt Jezus dat men niet moet schrikken van toekomstige oorlogen, aardbevingen en hongersnoden. Hoezo schrikken? Is er, na de zondvloed, ooit een tijd geweest waarin deze afwezig waren dan?

Christenen die geloven dat de wereld zich (bijna) in "de eindtijd" bevindt, zien in elke nieuwe oorlog, aardbeving en natuurramp het bewijs voor de op handen zijnde komst van de *antichrist* en daaropvolgend *de grote verdrukking*. Zij zijn ervan overtuigd dat Jezus bedoelde dat er in "de eindtijd" een toename zou zijn van oorlogen, natuurrampen, hongersnoden enz.

"...zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen (...) en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn" (Matteüs 24:6,7 NBG).

Uit de woorden "nu hier, dan daar" kan ik niet afleiden dat Jezus waarschuwde voor een TOENAME van rampen. Tot wie sprak Hij eigenlijk? Doorgaans wordt "de rede over de laatste dingen" geïnterpreteerd als een waarschuwing voor alle gelovigen in "de eindtijd". Maar in werkelijkheid had de Heer een onderonsje met slechts vier van Zijn leerlingen: Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas (Marcus 13:3). Hij gaf hen instructies, maar Hij zei ook: **"En aan alle volken moet eerst het evangelie gepredikt worden"** (Marcus 13:10 NBG). Hoe kan dat nou? Dat zouden de discipelen toch nooit voor elkaar krijgen tijdens hun leven?

Jezus sprak in Matteüs 24 over de voltooiing van deze boze eeuw, de periode vlak voor Zijn tweede komst. Die voltooiing is de laatste fase van het Koninkrijk der Hemelen, waarover Hij veel vertelde in gelijkenissen, omdat het aanstaande was toen Jezus op aarde rondliep. Het kwam uiteindelijk, na Zijn hemelvaart, met de uitstorting van heilige Geest op de Pinksterdag, maar het kwam nog niet op ALLE vlees, zoals voezegd door de profeet Joël (Handelingen 2:17; Joël 2:28-32).

Het Koninkrijk der Hemelen wordt met nog andere termen aangeduid in de Schrift: *het Koninkrijk Gods; het laatste van de dagen; zeventig zevens (jaarweken); de tijden van verademing; de jongste dag; de opstanding; de wedergeboorte; het oordeel; de Dag van Christus*.

Het Koninkrijk der Hemelen was in de Handelingentijd kleinschalig aanwezig, alleen in de gelovigen, hetgeen tot uiting kwam in de vele bijzondere gaven die de gelovigen toen hadden. Het Koninkrijk werd opgeschort ten tijde van Handelingen 28:28, omdat bekering van heel Israël uitbleef. Vervolgens brak de *genadetijd* aan, een tussenperiode, waarin we nu (2018) nog steeds leven. Wanneer de genadetijd afgelopen is, zal het Koninkrijk hervat worden, maar dan wereldwijd. Christus zal dan vanuit de hemel gaan regeren (oordelen). Dan zal Joëls profetie volledig vervuld worden. Alle mensen zullen dan door Israël onderwezen worden over God en Christus. Het zal een lange, gezegende periode zijn, waarin geen ziekten en rampen de wereld teisteren, totdat...

Het Koninkrijk der Hemelen wordt *de opstanding* genoemd, vanwege de vele opstandingen die in die periode zullen plaatsvinden (Johannes 6:39,40,44,54; Johannes 11:24; Johannes 12:48). Zeer velen zullen uit de dood worden opgewekt, ook de discipelen, zij zullen worden opgewekt om de twaalf stammen van Israël te besturen (Matteüs 19:28) en zij zullen zich dan de woorden van Jezus uit Matteüs 24 herinneren. Bovendien zal er dan genoeg tijd en gelegenheid zijn om alle volken te bereiken met het evangelie, want één van de profetieën die van toepassing zijn op het Koninkrijk der Hemelen is Jesaja 65:22 **"want als de levensduur der bomen zal de leeftijd van mijn volk zijn"**. Dat

betekent dat de mensen in het Koninkrijk zeer hoge leeftijden zullen bereiken, zoals dat voorkwam in Genesis.

De meerderheid van de gelovigen heeft er geen besef van dat er, vóór de tweede komst van Christus, een lange periode zal zijn waarin de wereld vrede, veiligheid, gezondheid en overvloed zal ervaren, totdat de afvalligheid van geloof openbaar wordt en de grote verdrukking begint, waarvan de voorweeën zijn: oorlogen, aardbevingen, hongersnoden, epidemieën enz. Geen toename van rampen, maar een plotselinge aanwezigheid na een zeer lange periode van afwezigheid. Logisch dat men daar van zal schrikken!

De vele profetieën over die tijd, zoals bijv. Jesaja 2:1-5, worden allemaal toegeschreven aan het zogenoemde Duizendjarig Rijk. De vraag is dan hoe de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe (Matteüs 13:24-30, 36-43) waarvan Jezus zei dat hij over het Koninkrijk ging, zich af kan spelen in het Duizendjarig Rijk? Satan zal dan 1000 jaar gebonden zijn, maar in de genoemde gelijkenis is hij gedurende de hele periode van het Koninkrijk actief, eerst in het verborgene, later openlijk.

Het antwoord is dat de gelijkenis en dus ook het Koninkrijk der Hemelen zich moeten afspelen in een tijd waarin Satan nog actief is. Het gaat om de periode tussen de huidige genadetijd en de wederkomst van Christus. Dat was waar de gelovigen naar uitkeken in de Handelingentijd, niet naar de komst en aanwezigheid (PAROUSIA) van Christus, maar naar Zijn openbaring in de komst van Zijn wereldwijde Koninkrijk!

"...zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij uitziet naar de openbaring [APOKALUPSIN] van onze Here Jezus Christus." - 1Korinthiërs 1:7 NBG

Onder de Tessalonicenzen ontstond onrust, omdat er geruchten en een valse brief de ronde deden, waarin werd gesuggereerd dat de Dag des Heren al was aangebroken. Dat zou betekenen dat Christus zou terugkeren. Paulus gaf opheldering en vertelde hen dat het nog lang niet zover was (2Tessalonicenzen 2:1-5). Maar Paulus verwachtte toch ook dat hij de wederkomst van Christus zou meemaken (1Tessalonicenzen 4:15-17)? Dat klopt. Paulus kende, als Schriftgeleerde, de profetieën als zijn broekzak. Hij zal dus ongetwijfeld ook de eerder genoemde profetie van Jesaja gekend hebben: **"want als de levensduur der bomen zal de leeftijd van mijn volk zijn"** (Jesaja 65:22 NBG). Het gaat in deze context niet over het Jeruzalem dat in de toekomst uit de hemel zal neerdalen, maar over het aardse, vernieuwde Jeruzalem dat hemels van karakter zal zijn tijdens het Koninkrijk der Hemelen. Paulus verwachtte een zeer hoge leeftijd te bereiken als het Koninkrijk eenmaal wereldwijd zou doorbreken, maar hij heeft het (nog) niet mogen meemaken.

Maar Jezus heeft toch gezegd **"Zie, Ik kom spoedig"** (Openbaring 22: 7,12,20)? Het lijkt me, bijna 2000 jaar later, duidelijk dat er iets mis moet zijn met deze vertaling. Het Griekse woord TACHU betekent niet *spoedig*, maar: *snel; zonder oponthoud*. Het betekent dat, wanneer de Dag des Heren uiteindelijk aanbreekt, alle gebeurtenissen snel achter elkaar zullen plaatsvinden.

Laten we ervoor oppassen dat we de toekomstige dingen niet uit hun verband halen. De *afval* waar Paulus over sprak, die eerst moet komen, voordat Christus komt, is niet het leeglopen van kerken in de huidige tijd, maar de afvalligheid (ongehoorzaamheid) aan het einde van het Koninkrijk der Hemelen. En dat Koninkrijk is, op dit moment van schrijven (2018), nog steeds niet hervat.

*****